

Wrocław, 9 października 2003 roku

WK.660/315/K-30/03

**Pan
Ryszard Niebieszczanski
Wójt Gminy Kłodzko**

**ul. Okrzei 8a
57 – 300 Kłodzko**

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 55. poz. 577 ze zm.) przeprowadziła w okresie od 29 maja do 22 sierpnia 2003 r. kompleksową kontrolę gospodarki finansowej Gminy Kłodzko. Kontrolą objęto w szczególności okres od 1 stycznia 2002 r. do 31 marca 2003 r. Ustalenia kontroli przedstawione zostały w protokole, którego jeden egzemplarz przekazano Panu w dniu jego podpisania.

Obok działań zgodnych z obowiązującymi przepisami prawa stwierdzono również nieprawidłowości, których główną przyczyną było nieprzestrzeganie obowiązujących w Urzędzie przepisów wewnętrznych. Przejawiało się ono m.in. w niesporządzaniu na koniec każdego roku wydruków kont księgi głównej oraz kont ksiąg pomocniczych, niezgodnym z instrukcją kasową dokumentowaniem operacji gotówkowych, wadliwym prowadzeniu raportów kasowych dotyczących sprzedaży znaków skarbowych, zaniechaniu prowadzenia ewidencji arkuszy spisów z natury stanowiących druki ścisłego zarachowania, dokonywaniu odpisów umorzeniowych od wartości niematerialnych i prawnych oraz środków trwałych o wartości mniejszej niż 3.500 zł.

Przyczyną powstałych nieprawidłowości był również stosowany w jednostce sposób ewidencji operacji gospodarczych, polegający na księgowaniu zdarzeń gospodarczych występujących wyłącznie w budżecie Gminy na kontach księgi głównej Urzędu jako jednostki budżetowej, wbrew zasadom prowadzenia ewidencji operacji gospodarczych określonym w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetów państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz.U. nr 153, poz. 1752) oraz w Zakładowym Planie Kont, w którym wyodrębniono urządzenia księgowe przeznaczone do ewidencji operacji gospodarczych występujących w urzędzie jako jednostce budżetowej oraz urządzenia księgowe przeznaczone dla księgowania zdarzeń gospodarczych występujących wyłącznie w budżecie. Dotyczyło to rozliczeń z urzędami skarbowymi z tytułu zrealizowanych przez nie dochodów na rzecz budżetu Gminy (ewidencja na kontach 130 i 225), rozliczeń dochodów realizowanych przez jednostki organizacyjne Gminy (ewidencja na kontach 130 i 252 – „Pozostałe rozrachunki”), dotacji i subwencji przekazywanych z budżetu państwa oraz środków z tytułu udzielonych Gminie kredytów i pożyczek długoterminowych, a także pożyczek udzielanych z budżetu Gminy (ewidencja na kontach 130 i 223). Ewidencja dotycząca tych operacji gospodarczych na kontach księgi głównej Urzędu uniemożliwiała

sporządzenie bilansu Urzędu, przedstawiającego jasno i rzetelnie sytuację majątkową i finansową jednostki, stosownie do przepisów art. 4 ust. 1 z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.).

Istotnym mankamentem mającym wpływ na stwierdzone w trakcie kontroli nieprawidłowości miał również fakt, że na dzień 31.12.2002 r. nie przeprowadzono inwentaryzacji należności, do czego zobowiązywał art. 26 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 ustawy o rachunkowości. Skutkiem niewypełnienia zawartego w ww. przepisach obowiązku było m.in. nierzetelne wykazanie danych w bilansie Urzędu poprzez ujęcie w nim nierealnych sald kont rozrachunkowych, nieprowadzenie na bieżąco egzekucji należności Gminy oraz dokonywanie zwrotów kwot stanowiących zabezpieczenia należytego wykonania umów i wadium wpłacanych przez osoby przystępujące do przetargu na sprzedaż nieruchomości po terminie ich wymagalności.

W Urzędzie nie prowadzono ewidencji ilościowo-wartościowej lub ilościowej tzw. pozostałych środków trwałych stanowiących wyposażenie Urzędu. Ponadto będące na wyposażeniu Urzędu środki trwałe nie miały nadanych numerów inwentarzowych co uniemożliwiało, zgodnie z przepisami instrukcji w sprawie zasad ewidencji, rozliczania i inwentaryzacji wyposażenia trwałego oraz drobnego wyposażenia stanowiącego uprzednio przedmioty nietrwałe, przeprowadzenie inwentaryzacji oraz gospodarowanie składnikami mienia stanowiącymi wyposażenie Urzędu.

Ważnym powodem stwierdzonych w trakcie kontroli uchybień była także wadliwa konstrukcja programu komputerowego stosowanego w ewidencji księgowej. Wykorzystywany program nie odpowiadał zasadom prowadzenia kont rozrachunkowych, wynikającym z treści art. 7 ust. 3 ustawy o rachunkowości, zgodnie z którymi nie można kompensować ze sobą wartości różnych co do rodzaju aktywów i pasywów. Tymczasem konta „Zespołu 2” w zestawieniu obrotów i sald kont księgi głównej sporządzonym na dzień 31.12.2002 r. wykazywały „saldo” tylko po jednej stronie konta Wn lub Ma; było to tzw. „per saldo”. Ponadto, ze względu na niedostosowanie programu do potrzeb ewidencji księgowej, w księgach rachunkowych nie ujmowano odsetek dotyczących zobowiązań podatkowych w wysokości odsetek należnych na koniec kwartału, czego wymagał § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

Na wniosek kontrolujących część stwierdzonych nieprawidłowości została usunięta jeszcze w trakcie trwania czynności kontrolnych. Wśród nich należy wymienić:

- wypełnienie obowiązku wynikającego z części II rozdziału „Dowody księgowe” § 1 pkt 1 lit. d instrukcji kasowej dotyczącego sporządzenia rejestru przechowywanych w kasie gwarancji należytego wykonania umów;
- opracowanie aktualnego zakresu czynności dla Pani podinspektor ds. podatkowych pełniącej funkcję szefa zespołu ds. podatków;
- opracowanie i zatwierdzenie przez kierownika jednostki zarządzeniem nr 478/2003 z 4 sierpnia 2003 r. regulaminu premiowania pracowników obsługi Urzędu Gminy Kłodzko, do czego Wójt był zobowiązany na podstawie § 15 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 11 lutego 2003 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych

zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. nr 33, poz. 264);

- przekazanie z rachunku Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych na rachunek bieżący budżetu środków wynikających z prawidłowo wyliczonego odpisu w 2002 r.

Ponadto w trakcie kontroli wszczęto postępowanie wyjaśniające odnośnie podatników objętych kontrolą, u których stwierdzono rozbieżności między danymi wykazanymi w deklaracjach podatkowych a ewidencją gruntów.

Pozostałe nieprawidłowości były następstwem wadliwej interpretacji przepisów prawa oraz niewystarczającej staranności w ich przestrzeganiu, sprowadzając się do niżej wskazanych nieprawidłowości:

W zakresie funkcjonowania księgowości i sporządzania sprawozdawczości

Kontrolowana jednostka nie posiadała dokumentacji opisującej przyjęte zasady rachunkowości zgodnej z wymogami określonymi przepisami art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości, bowiem uregulowania dotyczące określenia roku obrotowego, metod wyceny aktywów i pasywów, sposobu prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz systemu służącego ochronie danych i ich zbiorów stanowiły elementy Zakładowego Planu Kont.

Poza standardową liczbą kont określoną w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości, do ZPK wprowadzono dodatkowe konta, nadając im nazwy identyczne ze zgodnymi co do treści ekonomicznej kontami ujętymi w załącznikach do ww. rozporządzenia. W ZPK nie określono przyjętych zasad klasyfikacji zdarzeń gospodarczych na tych kontach, co pozostawało w sprzeczności z art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o rachunkowości.

Do konta 013 – „Pozostałe środki trwałe” oraz kont służących do ewidencji rozrachunków z dostawcami i odbiorcami – konta 200, 201, 242 i 275 nie prowadzono ewidencji analitycznej, co stanowiło naruszenie odpowiednio art. 17 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy o rachunkowości.

Ponadto w kontrolowanej jednostce nie prowadzono ewidencji analitycznej gruntów z wyodrębnieniem poszczególnych działek, co było sprzeczne z rozporządzeniem Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych, zgodnie z którym ewidencja szczegółowa do konta 011 „Środki trwałe” winna umożliwić m.in. ustalenie wartości początkowej poszczególnych obiektów środków trwałych, a także z klasyfikacją środków trwałych, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie klasyfikacji środków trwałych, zgodnie z którą za podstawową jednostkę ewidencji przyjmuje się pojedynczy element majątku trwałego („Objaśnienia wstępne”).

Nie przestrzegano obowiązku wyrażonego w art. 15 ust. 1 ustawy o rachunkowości dotyczącego dokonywania zapisów operacji gospodarczych w porządku systematycznym, o czym świadczył m.in.

fakt, iż na koncie 200 oznaczonym w ZPK jako „Rozrachunki z dostawcami i odbiorcami” poza należnościami i zobowiązaniami z tytułu dostaw i usług ewidencjonowano również operacje dotyczące dodatków mieszkaniowych oraz odsetek od zaciągniętych przez Gminę kredytów.

Nie opracowano dokumentacji stanowiącej podstawę prowadzenia rachunkowości szkół i przedszkoli funkcjonujących w Gminie w formie jednostek budżetowych, czego wymagały przepisy art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości oraz nie wyodrębniono dla nich urzędzeń księgowych, umożliwiających sporządzanie sprawozdań jednostkowych wymaganych przepisami § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz.U. Nr 24, poz. 279 ze zm.) oraz bilansów jednostkowych, o których mowa w § 14 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

Nie sporządzano również sprawozdań jednostkowych (m.in. sprawozdań: Rb-27S, Rb-28S, Rb-Z) dla Urzędu wymaganych na podstawie § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. a powołanego rozporządzenia w sprawie sprawozdawczości budżetowej.

Bilans Urzędu na dzień 31.12.2002 r. sporządzony został nierzetelnie, na co - poza ujmowaniem na kontach księgi głównej Urzędu operacji występujących wyłącznie w budżecie -, wpływ miało również błędne wykazanie w nim (w pozycji „Pozostałe należności”) kwoty 170.191,32 zł stanowiącej środki depozytowe, którymi sfinansowano budowę wodociągu we wsi Stary Wielisław, oraz zaliczenie do pozostałych zobowiązań zabezpieczonych hipoteką zaległości w spłacie podatków stanowiących dochody Gminy w kwocie 615.393,04 zł.

Na koncie 130 w korespondencji z kontem 256 – „Pozostałe rozrachunki” prowadzono ewidencję kredytu w rachunku bieżącym. Po stronie WN konta 130 w korespondencji ze stroną MA konta 256 księgowano kwotę przyznanego Gminie kredytu w rachunku bieżącym, a po stronie MA i WN odpowiednio konta 130 i 256 jego spłatę, co było sprzeczne z zasadami ewidencji na koncie 130 określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...) oraz istotą kredytu w rachunku bieżącym wyrażoną w zasadach prowadzenia ewidencji na koncie 133 określonych w załączniku nr 1 do tego rozporządzenia. Przyjęty sposób ewidencji kredytu w rachunku bieżącym prowadził również do bezpodstawnego zawyżenia obrotów strony WN i MA konta 130 oraz nierzetelnego wykazania danych w zestawieniu obrotów i sald kont księgi głównej.

Na koncie 134 – „Kredyty bankowe” zaksięgowano kwotę 279.804,00 zł stanowiącą część subwencji oświatowej przekazanej do budżetu Gminy w grudniu 2002 r. i wykorzystanej na realizację wydatków bieżących, co było sprzeczne z zasadami ewidencji określonymi w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

W przypadku kredytów zaciągniętych w walucie obcej nie przestrzegano postanowień art. 23 ust. 3 ustawy o rachunkowości, prowadząc ich ewidencję wyłącznie w walucie polskiej oraz nie

dokonywano ich wyceny zgodnie z zasadami określonymi w § 7 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

Zapisów na kontach 011, 013, 020 nie dokonywano na bieżąco, co było sprzeczne z postanowieniami art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych na bieżąco nie przestrzegano również w przypadku prowadzenia ewidencji analitycznej do konta 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych” w zakresie księgowania operacji dotyczących zbywania nieruchomości gminnych.

Na koncie 011 ujmowano środki trwałe nie spełniające wymogów określonych w definicji środków trwałych zawartej w art. 3 ust. 1 pkt. 15 ustawy o rachunkowości oraz środki trwałe zaliczane do tzw. pozostałych środków trwałych, co było sprzeczne z zasadami ewidencji określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

Od wartości niematerialnych i prawnych oraz w kilku przypadkach od środków trwałych o wartości początkowej niższej niż 3.500 zł dokonywano odpisów umorzeniowych, co naruszało przepisy § 1 aneksu nr 2 do zarządzenia Wójta Gminy Kłodzko z dnia 27 kwietnia 1995 r. w sprawie zasad ewidencji, rozliczenia i inwentaryzacji wyposażenia trwałego oraz drobnego wyposażenia stanowiącego uprzednio przedmioty nietrwałe. Ewidencję odpisów umorzeniowych od wartości niematerialnych i prawnych prowadzono wyłącznie na koncie 071 bez względu na ich wartość początkową, co było sprzeczne z zasadami prowadzenia ewidencji na tym koncie określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

Ewidencja analityczna do konta 011 i 071 oraz 020 nie spełniała wymogów określonych w art. 13 ust. 4 ustawy o rachunkowości, bowiem spięte ze sobą arkusze nie były oznaczone trwale nazwą jednostki, której dotyczyły oraz nazwą danego rodzaju księgi rachunkowej. Ponadto w przypadku prowadzenia ewidencji analitycznej do tych kont naruszono zasadę sprawdzalności ksiąg rachunkowych, gdyż dokonane w nich zapisy nie zawierały daty przeprowadzenia operacji gospodarczej, brakowało rodzaju i numeru identyfikacyjnego dowodu księgowego stanowiącego podstawę zapisu, daty zapisu księgowego, tekstu lub skrótu opisującego operację gospodarczą, co stanowiło naruszenie art. 23 ust. 2 pkt 1-3 ustawy o rachunkowości.

Wystąpiły także przypadki dokonywania odpisów umorzeniowych od środków trwałych przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych sprzecznych z ujętymi w wykazie stanowiącym załącznik do ustawy z 9 czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. nr 60, poz. 7000, ze zm.).

Dowody księgowe dokumentujące poniesione przez Gminę wydatki nie były sprawdzane pod względem formalno – rachunkowym, a faktury dotyczące zakupu towarów nie zawierały podpisu osoby, której przekazano je do użytkowania, wydano lub od której przyjęto składniki aktywów. W myśl przepisów art. 21 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy o rachunkowości dowód księgowy powinien zawierać

co najmniej podpis wystawcy dowodu oraz osoby, której wydano lub od której przyjęto składniki aktywów, stwierdzenie sprawdzenia i zakwalifikowania dowodu do ujęcia w księgach rachunkowych.

Zbiornicze dowody księgowe były sporządzane niezgodnie z art. 20 ust. 3 pkt. 1 ustawy o rachunkowości ze względu na to, że nie zawierały one pojedynczo wymienionych dowodów źródłowych.

Sprawozdanie Rb - PDP z wykonania podstawowych dochodów podatkowych gminy sporządzone na 30 czerwca 2002 r. w zakresie udzielonych decyzjami umorzeń, odroczeń, rozłożeń na raty sporządzono niezgodnie z zasadami określonymi przepisami § 7 ust. 3 w związku z § 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdawczości budżetowej. W sprawozdaniu tym wykazano bowiem kwotę skutków udzielonych przez gminę odroczeń, umorzeń i rozłożeń na raty w podatkach i opłatach lokalnych niewynikającą z wydanych przez Wójta w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2002 r. decyzji – kwota 617.441 zł. Natomiast z wycień dokonanych w trakcie kontroli wynika, że ww. skutki wyniosły 638.297 zł, a zatem zostały zaniżone o kwotę 20.856 zł. Na 2003 r. Gminie Kłodzko przyznano subwencję wyrównawczą w wysokości 1.415.103 zł, natomiast po uwzględnieniu prawidłowych skutków wynika, że kwota tej subwencji w 2003 r. powinna wynieść 1.373.114 zł. Ze względu na to, że ww. sprawozdanie było podstawą do wyliczenia subwencji wyrównawczej przyznanej Gminie w 2003 r., wykazanie w nim danych niższych od rzeczywistych, powoduje skutki w postaci zwrotu do budżetu państwa nienależnie otrzymanej subwencji w wysokości 41.989 zł wraz z należnymi odsetkami, co wynika z art. 42 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999 – 2003.

W zakresie gospodarki pieniężnej i rozrachunków

Prowadząc ewidencję na koncie 101 – „Kasa”, naruszono zasadę sprawdzalności ksiąg rachunkowych wymaganą art. 24 ust. 4 pkt 1 ustawy o rachunkowości. Świadczył o tym fakt, iż nie wszystkie numery raportów kasowych, na podstawie których dokonywano zapisów na koncie 101, odpowiadały numerom raportów kasowych figurującym na tym urządzeniu księgowym, co uniemożliwiało jednoznaczną identyfikację dokumentów stanowiących podstawę ich zaksięgowania. Naruszenie przepisów art. 24 ust. 4 pkt 1 ustawy o rachunkowości stwierdzono również przy kontroli zapisów w raportach kasowych, bowiem nie istniała możliwość jednoznacznego zidentyfikowania dowodów księgowych znajdujących się pod raportami kasowymi (z wyjątkiem przychodowych dowodów kasowych) ze względu na fakt, iż nadany numer księgowy na dokumencie różnił się od numeru, pod którym dany dowód ujęty został w raporcie kasowym.

Raporty kasowe oraz przedłożone do kontroli wydruki komputerowe do konta 101 nie spełniały wymogów określonych w art. 13 ust. 4 pkt 1 ustawy o rachunkowości, gdyż nie były oznaczone nazwą programu komputerowego, który wykorzystywano do ich sporządzenia. Ponadto wydruki do konta 101 nie zawierały numerów stron, co było sprzeczne z postanowieniami art. 13 ust. 5 tej ustawy.

Na koncie syntetycznym 101 – „Kasa” nie księgowano operacji gospodarczych dotyczących wpłaty do kasy gotówki z tytułu dochodów budżetowych, co było przyczyną niezgodności ewidencji

analitycznej z syntetyczną i stanowiło naruszenie art. 16 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Ponadto skutkiem przyjętego sposobu ujmowania operacji gospodarczych na koncie 101 było zaniechanie dekretowania dokumentów, na podstawie których dokonywano zapisów w raportach kasowych dochodów, co z kolei było sprzeczne z art. 21 ust. 1 pkt 6 ustawy o rachunkowości.

Do udokumentowania operacji gotówkowych (wpłat i wypłat gotówki) wykorzystywano dodatkowo dokumenty „KP” i „KW”, co było niezgodne odpowiednio: z zasadami określonymi w części II rozdziału „Dowody kasowe” § 1 pkt 7 i pkt 9 instrukcji kasowej.

Wystąpił również przypadek ujęcia rozchodu gotówki na koncie 101 w dniu 20.02.2003 r. pomimo, iż faktyczna operacja miała miejsce w dniu 19.02.2003 r., co było sprzeczne z postanowieniami art. 24 ust. 5 pkt 3 ustawy o rachunkowości, zgodnie z którym ujęcie wpłat i wypłat gotówką w księgach rachunkowych następuje w tym samym dniu, w którym zostały one dokonane.

Dokumenty pn. „Rozliczenie zaliczki” zaliczane wyłącznie do źródłowych dokumentów kasowych i stanowiące podstawę ujmowania w ewidencji księgowej należności lub zobowiązań wobec pracowników dokonujących rozliczenia pobranej zaliczki (ewidencja na kontach 101 i 234) wykorzystywane były również jako dokument zbiorczy dla przedkładanych przez pracowników faktur i stanowiły podstawę ich ujęcia w księgach rachunkowych (ewidencja na kontach 400 i 234), co było niezgodne z § 1 pkt 1 lit. b instrukcji kasowej.

Wypłat z kasy dokonywano na podstawie rachunków i faktur opisanych sprzecznie z postanowieniami określonymi w § 5 ust. 5 instrukcji obiegu dokumentów tj. bez wyczerpującego opisanie jakim celem i komu służy dokonany zakup lub wykonana usługa.

Wystąpił również przypadek dokonania wypłaty gotówki z kasy w dniu 25.02.2003 r. na podstawie dokumentu sprawdzonego pod względem merytorycznym w dniu 26.02.2003 r. tj. po dokonaniu wypłaty, co stanowiło naruszenie § 7 ust. 1 pkt 1.3 instrukcji obiegu dokumentów.

W niektórych przypadkach dokonywano wypłat na podstawie dokumentów wadliwych w świetle art. 21 i 22 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Na listach wypłat dla członków funkcjonujących w Gminie komisji, członków Ochotniczych Straży Pożarnych, listach wypłat dodatków mieszkaniowych, listach wypłaconych prowizji dla sołtysów z tytułu inkasa za pobór podatków, nie umieszczano daty odbioru należnych kwot przez osoby upoważnione. Ponadto dowody zbiorcze sporządzane dla ogółu dokonanych w danym dniu wypłat gotówki z kasy były wadliwe ze względu na fakt, iż nie zawierały informacji określonych w art. 20 ust. 3 pkt 1 ustawy o rachunkowości – brakowało na nich określenia pojedynczych dowodów księgowych, na podstawie których były sporządzane.

Rozchodowe dowody kasowe nie były oznaczone numerem raportu kasowego, w którym ewidencjonowane były zrealizowane na podstawie tych dokumentów wypłaty, co stanowiło naruszenie postanowień części II rozdziału „Dowody kasowe” § 1 pkt 14 instrukcji kasowej.

Zobowiązania wobec kontrahentów nie były realizowane terminowo, zgodnie z zawartymi umowami. Z powodu zaniechania terminowego regulowania zobowiązań w okresie objętym kontrolą Gmina zapłaciła odsetki w wysokości 208.646,34 zł.

Ponadto na dzień przeprowadzania kontroli Gmina nie uregulowała zobowiązań z tytułu dostaw

i usług na kwotę 223.646,24 zł. Tymczasem jak stanowi art. 28 ust. 3 pkt. 2 i 3 ustawy o finansach publicznych wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób umożliwiający terminową realizację zadań, w wysokościach i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań.

Terminowego regulowania zobowiązań nie przestrzegano również w przypadku dokonywania spłaty rozłożonej na raty ceny nabytej przez Gminę nieruchomości od AWRSP.

Stwierdzono także, że zgromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym środki depozytowe w wysokości 170.191,32 zł z tytułu wnoszonych w formie pieniężnej zabezpieczeń należytego wykonania umów, wykorzystane zostały na budowę wodociągu we wsi Stary Wielisław, co było sprzeczne z postanowieniami art. 75 ust. 5 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. nr 72, poz. 664, ze zm.), zgodnie z którym zamawiający przechowuje zabezpieczenie należytego wykonania umowy na oprocentowanym rachunku bankowym.

Funduszowi stypendialnemu funkcjonującemu przy Urzędzie Gminy zasilanemu środkami pochodzącymi z darowizn od osób fizycznych i prawnych nie została nadana forma środka specjalnego, czego wymagał art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych.

Stwierdzono także przypadki zawierania czynności prawnych mogących powodować powstanie zobowiązań pieniężnych bez stosownej kontrasygnaty Skarbnika Gminy, wymaganej przepisami art. 46 ust. 3 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 ze zm.).

W zakresie gospodarki drukami ścisłego zarachowania

Nie przestrzegano uregulowań zawartych w instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania, ze względu na fakt, iż zaniechano oznaczania bloków druków ścisłego zarachowania kolejnym numerem i nie dokonywano na nich adnotacji o liczbie kart każdego bloku wraz z poświadczeniem osoby odpowiedzialnej za gospodarkę drukami ścisłego zarachowania co było niezgodne z jej § 3 pkt 2.

Ponadto nie przestrzegano postanowień instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania zawartych w jej § 4 pkt 2 odnośnie obowiązku komisijnego przyjmowania druków ścisłego zarachowania i dokonywania zapisów w księdze dla ich przychodu.

W księdze druków ścisłego zarachowania prowadzonej dla świadectw pochodzenia zwierząt nie ujmowano zwrotów niewykorzystanych druków, co było sprzeczne z § 1 pkt 2 instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania.

W zakresie gospodarki bankowej

Gmina nie wypełniła obowiązku wynikającego z art. 134 ust. 1 ustawy o finansach publicznych i nie wyłoniła banku prowadzącego obsługę budżetu w trybie ustawy o zamówieniach publicznych.

W zakresie wykonywania budżetu

Organ podatkowy nie przeprowadzał na bieżąco czynności sprawdzających wymaganych art. 272 ust. 3 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 ze zm.) w przypadkach, gdy podstawa opodatkowania w deklaracjach dotyczących podatku od nieruchomości, podatku rolnego lub podatku leśnego od osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, różniła się od danych ujętych w ewidencji gruntów lub w porównaniu z deklaracjami z poprzedniego okresu,.

Czynności, o których mowa w art. 272 ust. 3 powołanej ustawy, nie przeprowadzano również w wobec informacji o gruntach na podatek rolny składanych przez osoby fizyczne, o czym świadczy fakt, iż w trakcie kontroli stwierdzono różnice pomiędzy powierzchnią gruntów wykazywaną przez podatników w informacjach o gruntach, a danymi wynikającymi z ewidencji gruntów.

Nie przestrzegano wynikającego z art. 53 §1 Ordynacji podatkowej obowiązku naliczania i pobierania odsetek od wpłat rat podatku od nieruchomości i podatku leśnego od osób prawnych dokonanych po ustawowym terminie płatności. Ponadto w przypadku podatników podatku od nieruchomości, podatku leśnego i podatników podatku rolnego (osób prawnych) nie zaliczano dokonanej przez nich wpłaty na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę, co z kolei stanowiło uchybienie art. 55 § 2 tej ustawy.

Postępowanie egzekucyjne wobec podatników zalegających z wpłatami rat podatkowych nie było wszczynane na bieżąco i systematycznie, czego wymagały przepisy § 2, § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 137, poz. 1541).

Nie egzekwowano od osób fizycznych będących podatnikami podatku od nieruchomości, wykazywania w składanych wykazach nieruchomości powierzchni znajdujących się w ich posiadaniu gruntów, oraz składania wykazów nieruchomości w sytuacji, gdy w ich posiadaniu znajdował się wyłącznie grunt – stosownie do przepisów art. 6 ust. 6 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. nr 9, poz. 94) w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 października 2002 roku. Organ podatkowy naliczał podatek na podstawie danych wynikających z ewidencji gruntów.

Stwierdzono także rozbieżności pomiędzy powierzchnią gruntów przyjętą do wymiaru podatku od nieruchomości oraz podatku rolnego od osób fizycznych a powierzchnią gruntów wynikającą z ewidencji gruntów, czego przyczyną było m.in. zaokrąglanie powierzchni gruntów do pełnych arów w momencie wprowadzania ich do programu komputerowego, a w przypadku podatku od nieruchomości również błędy rachunkowe przy dokonywaniu obliczeń procentowego udziału w gruncie dla podatników będących współwłaścicielami nieruchomości.

W 2003 r. dokonywano także wymiaru podatku leśnego od powierzchni gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów jako grunty zadrzewione i zakrzewione, pomimo iż zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. nr 200, poz. 1628)

opodatkowaniu podatkiem leśnym podlegają wyłącznie określone w ustawie lasy, z wyjątkiem lasów zajętych na wykonywanie innej działalności gospodarczej niż działalność leśna.

Termin zapłaty I raty podatku od nieruchomości wyznaczano sprzecznie z art. 6 ust. 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, określając go w każdym przypadku na 14 dni od daty otrzymania decyzji, pomimo doręczania decyzji w terminie umożliwiającym dokonanie zapłaty podatku do dnia 15 marca roku podatkowego.

Z kolei w przypadku podatku rolnego, w sytuacji powstania obowiązku podatkowego w ciągu roku wydawano decyzje, w których termin płatności podatku ustalano sprzecznie z postanowieniami art. 47 ust. 2 Ordynacji podatkowej oraz nie naliczano go w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku podatkowego, co było niezgodne z art. 6a ust. 6 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jednolity: Dz.U. z 1993 r. nr 94, poz. 431 ze zm.).

Występowały przypadki nienaliczania i niepobierania odsetek od wpłat podatków pobieranych w formie łącznego zobowiązania pieniężnego dokonanych po terminach określonych w art. 6 ust. 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 6a ust. 6 ustawy o podatku rolnym lub art. 6 ust. 3 ustawy o podatku leśnym, co stanowiło naruszenie art. 53 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa. Ponadto stwierdzono przypadki zaliczania nadpłat w łącznym zobowiązaniu pieniężnym na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych bez uzyskania stosownego wniosku podatnika o ich zaliczeniu na poczet przyszłych zobowiązań, co było sprzeczne z art. 76 § 1 Ordynacji podatkowej.

Wydawane decyzje podatkowe nie zawierały wszystkich elementów wymaganych przepisami art. 210 § 1 Ordynacji podatkowej. Brakowało jednoznacznie wskazanej podstawy prawnej, a w kilku przypadkach również uzasadnienia prawnego i/lub faktycznego wydanych decyzji.

Nie we wszystkich przypadkach decyzje umarzające i rozkładające podatki na raty wydawane były po rozpatrzeniu stosownych dowodów uzasadniających fakt ich wydania, co było niezgodne z art. 187 ust. 1 Ordynacji podatkowej.

Decyzje w sprawie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych nie były doręczane stronom za pokwitowaniem odbioru wraz ze wskazaniem jego daty, czego wymaga art. 46 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz.U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26, ze zm.). Ponadto nie wszystkie wnioski w sprawie wydania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych były rozpatrywane w terminie określonym w art. 35 § 2 oraz § 3 Kodeksu Postępowania Administracyjnego.

Wnioski, na podstawie których wydawano zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych nie zawierały wszystkich informacji wymienionych w art. 18 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. nr 147, poz. 1231 ze zm.).

W przypadku dokonywania wpłat rat opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych po upływie terminu określonego w art. 11¹ ust. 7 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie przestrzegano postanowień art. 18 ust. 12 pkt 5 tej ustawy i nie

wydawano decyzji w sprawie wygaśnięcia tych zezwoleń na mocy art. 162 § 1 pkt 1 i § 3 Kodeksu Postępowania Administracyjnego.

We wnioskach o przyznanie kwot rekompensujących utracone dochody w podatkach rolnym, leśnym, od nieruchomości z tytułu zastosowania ulg i zwolnień ustawowych za 2002 r. Gmina Kłodzko podała skutki finansowe ulg ustawowych niższe od wynikających z dokumentacji źródłowej o 943 zł ze względu na to, że wnioski sporządzono na podstawie nieprawidłowo wypełnionych deklaracji oraz ze względu na pominięcie części danych. Ww. kwota nie uwzględnia zwolnienia od podatku zakładu pracy chronionej, ze względu na brak możliwości ustalenia w trakcie kontroli stanu faktycznego. Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 17 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania i trybu przekazywania gminom kwoty rekompensującej dochody utracone z tytułu ustawowych ulg i zwolnień (Dz.U. nr 13, poz. 118 ze zm.) we wnioskach o subwencję rekompensującą należy wykazać roczne skutki ulg i zwolnień ustawowych, wynikające z decyzji i nakazów płatniczych lub decyzji zmieniających te nakazy oraz deklaracji podatkowych na dany rok podatkowy.

Kierowca, który używał służbowego telefonu komórkowego, przekroczył miesięczny limit na rozmowy ustalony przez Wójta Gminy w zarządzeniu nr 11/99 z 29 listopada 1999 r. w sprawie używania przez pracowników Urzędu Gminy telefonów komórkowych na kwotę 50 zł, o czym świadczy fakt, iż kierowca w marcu 2003 r. zakupił i wykorzystał karty do telefonu komórkowego na kwotę 260 zł. Ponadto po przekroczeniu miesięcznego limitu nie przedłożył pisemnego uzasadnienia z podaniem adresata rozmowy oraz sprawy, której ta rozmowa dotyczyła, czego wymagały przepisy § 3 ust. 3 ww. zarządzenia.

Polecenia wyjazdu służbowego nie zawierały adnotacji o przeprowadzonej kontroli merytorycznej, a w kilku przypadkach informacji o bezpłatnym wyżywieniu i zakwaterowaniu. Pracownicy Urzędu nie dokumentowali poniesionych wydatków na dojazdy środkami komunikacji miejscowej. Zgodnie z § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz.U. nr 236, poz. 1990) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej nie przysługuje, jeżeli pracownik nie ponosi takich kosztów.

Na rachunek Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w 2002 r. przekazano kwotę wyższą o 635,53 zł, niż wynikało to z wyliczenia na podstawie art. 5 ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 ze zm.) w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz.U. nr 43, poz. 168 ze zm.).

Stwierdzono przypadek wypłaty diety radnemu w marcu 2003 r. w wysokości wyższej o 100 zł, niż wynikałoby to z obowiązującej w Gminie uchwały Rady nr 10/IV/2002 z 27 listopada 2002 r. w sprawie wysokości diet radnych ze zmianą wynikającą z uchwały nr 31/IV/2002 z 23 stycznia 2003 r.

W 2002 r. Zarząd Gminy udzielał dotacji podmiotom spoza sektora finansów publicznych, pomimo braku uchwały organu stanowiącego podjętej na podstawie art. 118 ust. 3 ustawy o finansach publicznych regulującej kwestie trybu postępowania o udzielenie takiej dotacji, sposobu jej rozliczania oraz kontroli wykonywania zleconego zadania.

Dla zadań: „Remont sanitariatów oraz sali rekreacyjno – sportowej w Szkole Podstawowej w Starym Wielisławiu” – realizowanego w 2002 r. oraz „Remont drogi gminnej Wojbórz – Podtynie” – realizowanego w 2001 r., zamawiający nie sporządził kosztorysu inwestorskiego, do czego był zobowiązany na podstawie art. 35 ust. 2a ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych. W myśl tych przepisów kosztorys inwestorski stanowi podstawę do określania wartości szacunkowej zamówienia na roboty budowlane. Zatem wartość szacunkowa zamówienia nie została określona z należytą starannością, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zamówieniach publicznych, skutkiem czego było przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie przepisów właściwych dla zamówienia nie przekraczającego równowartości kwoty 3.000 EURO. W przypadku zadania „Remont drogi gminnej Wojbórz – Podtynie” przedmiary robót i kosztorysy wykonane przez wykonawcę przekroczyły znacznie wartość oszacowaną przez zamawiającego, w związku z czym zastosowanie trybu zamówienia z wolnej ręki nie znalazło uzasadnienia. W ww. sprawie nie została zawarta w formie pisemnej umowa z wykonawcą. Wykonawca remontował drogę na podstawie ustnego polecenia Zastępcy Wójta Gminy Kłodzko. Ponadto w przypadku ww. zadania zamówienie zostało podzielone na dwie części, w wyniku czego zastosowano jako tryb jego udzielenia zamówienie z wolnej ręki – postępowanie takie jest sprzeczne z art. 3 ust. 2 ustawy o zamówieniach publicznych.

Zabezpieczenie należytego wykonania umowy zostało zwrócone wykonawcy po upływie terminu określonego § 8 ust. 7 umowy zawartej z wykonawcą ze względu na brak terminowego przekazywania informacji pomiędzy referatem merytorycznym, a referatem finansowym.

W zakresie gospodarki mieniem komunalnym

Dokonywano sprzedaży działek na podstawie nieaktualnych operatów szacunkowych, sporządzonych dla nieruchomości innych niż te, które były przedmiotem sprzedaży (po dokonaniu podziału wycenionych działek powstały inne odrębne nieruchomości). Powyższe stanowiło naruszenie art. 67 ust. 3 w związku z art. 67 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. nr 46, poz. 543 ze zm.). Zgodnie z powołanymi przepisami cenę nieruchomości ustala się na podstawie jej wartości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego, w wysokości nie niższej niż jej wartość. Ponadto zgodnie z przepisami art. 150 ust. 1 i art. 151 ust. 1 powołanej ustawy, w wyniku wyceny nieruchomości dokonuje się określenia wartości rynkowej, za którą uważa się przewidywaną cenę, możliwą do uzyskania na rynku, ustaloną z uwzględnieniem cen transakcyjnych.

Przy dokonywaniu transakcji zamiany, nieruchomości przejęte przez Gminę nie zostały wycenione przez rzeczoznawcę majątkowego; w związku z tym nie można było zrealizować

postanowień art. 15 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w myśl których nieruchomości stanowiące własność jednostki samorządu terytorialnego mogą być przedmiotem zamiany na nieruchomości stanowiące własność osób fizycznych lub osób prawnych, a w przypadku nierównej wartości zamienianych nieruchomości stosuje się dopłatę, której wysokość jest równa różnicy wartości zamienianych nieruchomości.

Wykazy nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży były podawane do publicznej wiadomości z naruszeniem terminu określonego w art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Informacje o wywieszeniu tego wykazu nie były publikowane w prasie lokalnej, do czego zobowiązywały postanowienia art. 35 ust. 1 powołanej ustawy.

Wystąpiły przypadki sprzedaży nieruchomości przed upływem terminu określonego w art. 35 ust. 2 pkt 12 w związku z art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Wykazy nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży nie zawierały wszystkich informacji wymaganych przepisami art. 35 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, tj. numeru księgi wieczystej, przeznaczenia nieruchomości w planie miejscowym i sposobu jej zagospodarowania, terminu do złożenia wniosku przez osoby, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w przypadku oddawania nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste - wysokości stawek procentowych opłat z tytułu tego użytkowania, wysokości opłat z tytułu użytkowania wieczystego, terminu wnoszenia pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego oraz zasad aktualizacji tych opłat.

Ogłoszenia o przetargach nie zawierały wszystkich informacji wymaganych przepisami § 12 i § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 stycznia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy (Dz.U. Nr 9, poz. 30 ze zm.) w związku z art. 35 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami; brakowało w nich informacji o obciążeniu nieruchomości, przeznaczenia nieruchomości w planie miejscowym i sposobu jej zagospodarowania, a w ogłoszeniach dotyczących przetargu pisemnego nieograniczonego dodatkowo brakowało terminu, w którym można zapoznać się z dodatkowymi warunkami przetargu, oraz terminu wpłaty wadium.

W kilku przypadkach w ogłoszeniach o przetargu brakowało potwierdzenia podania ich do publicznej wiadomości, co uniemożliwiało skontrolowanie przestrzegania postanowień § 6 ust. 1 powołanego rozporządzenia.

Do udziału w przetargach dopuszczono osoby, które wpłaciły wymagane wadium po upływie terminu ustalonego w ogłoszeniu o przetargu, co było niezgodne z przepisami § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów (...).

Dokonano sprzedaży na własność gruntu wraz z nieodpłatnym przeniesieniem na własność garażu wybudowanego ze środków własnych najemcy, pomimo tego, że przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz obowiązujące w Gminie uchwały nie przewidywały takiej możliwości.

Bez przeprowadzania przetargów zostały sprzedane nieruchomości przeznaczone na cele rolne na rzecz ich długoletnich dzierżawców. Zbycie nieruchomości bez przetargu jest możliwe jedynie w przypadkach wymienionych w art. 37 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Długoletni dzierżawcy nieruchomości rolnych nie spełniają żadnego z wymogów określonych w powołanym przepisie art. 37 ustawy o gospodarce nieruchomościami, a art. 695 § 2 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz.U. nr 16, poz. 93 ze zm.) daje im jedynie prawo pierwokupu nieruchomości, którą dzierżawili. Zgodnie z art. art. od 596 do 600 kodeksu cywilnego prawo pierwokupu polega na przyznaniu jednej ze stron pierwszeństwa oznaczonej rzeczy na wypadek, gdyby druga strona sprzedała rzecz osobie trzeciej. W przedmiotowej sprawie nieruchomości rolne były sprzedawane bezpośrednio dzierżawcy z pominięciem etapu wyłonienia nabywcy, zawarcia z nim umowy i powiadomienia dzierżawcy nieruchomości o przysługującym mu prawie pierwokupu i wyznaczeniu terminu w jakim może je zrealizować z zachowaniem warunków określonych przepisami.

Nie prowadzono egzekucji zaległości z tytułu rozłożenia na raty ceny nieruchomości.

Na koncie 030 „Długoterminowe aktywa finansowe” dokonano pomniejszenia wartości posiadanych przez Gminę akcji wyłącznie na podstawie otrzymanego od spółki potwierdzenia salda, co było niezgodne z zasadami ewidencji dotyczącymi odpisów aktualizujących długoterminowe aktywa finansowe określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...).

W zakresie rozliczeń finansowych jednostki samorządu terytorialnego z jej jednostkami organizacyjnymi

Jednostki organizacyjne funkcjonujące w Gminie nie sporządzały wymaganych przepisami art. 125 ust. 2 ustawy o finansach publicznych projektów planów finansowych. Ponadto kierownicy tychże jednostek nie dostosowywali projektów planów finansowych do uchwały budżetowej, do czego byli zobowiązani na podstawie art. 126 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Przekazując powyższe do wiadomości Pana Wójta Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu działając na podstawie art. 9 ust. 2 cyt. ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych wnosi o podjęcie działań, mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości i niedopuszczenie do ich ponownego wystąpienia, poprzez realizację poniższych wniosków:

1. Przestrzeganie postanowień zawartych w § 4 pkt 11.1 Zakładowego Planu Kont w zakresie sporządzania na koniec każdego roku wydruków kont księgi głównej oraz kont ksiąg pomocniczych;
2. Przestrzeganie uregulowań zawartych w obowiązującej w Urzędzie instrukcji kasowej odnośnie częstotliwości sporządzania raportów kasowych;
3. Ujmowanie na kontach księgi głównej budżetu operacji gospodarczych dotyczących rozliczeń z urzędami skarbowymi z tytułu zrealizowanych przez nie dochodów na rzecz budżetu Gminy,

rozliczeń dochodów realizowanych przez jednostki organizacyjne Gminy, dotacji i subwencji przekazywanych z budżetu państwa, środków z tytułu udzielonych Gminie kredytów i pożyczek długoterminowych, a także pożyczek udzielanych z budżetu Gminy, zgodnie z zasadami prowadzenia ewidencji tych operacji gospodarczych określonymi w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetów państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz.U. nr 153, poz. 1752) oraz w Zakładowym Planie Kont, w celu przedstawienia rzetelnej i jasnej sytuacji majątkowej i finansowej jednostki, stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.);

4. Dokonywanie zwrotu wadliwych uczestnikom przystępującym do przetargów na sprzedaż nieruchomości w terminie określonym w § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy (Dz.U. Nr 9, poz. 30 ze zm.);
5. Dostosowanie wykorzystywanych w Gminie programów finansowo-księgowych do aktualnie obowiązujących przepisów ustawy o rachunkowości i rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);
6. Dostosowanie dokumentacji opisującej przyjęte przez jednostkę zasady do wymogów określonych przepisami art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości;
7. Przestrzeganie obowiązku dokonywania zapisów operacji gospodarczych w porządku systematycznym, stosownie do przepisów art. 15 ust. 1 ustawy o rachunkowości oraz ustalenie przyjętych zasad klasyfikacji zdarzeń gospodarczych na kontach dodatkowo wprowadzonych do Zakładowego Planu Kont;
8. Zaprowadzenie ewidencji analitycznej do kont wykorzystywanych do ewidencji należności z dostawcami i odbiorcami oraz do konta 013 – „Środki trwałe”, zgodnie z wymogami określonymi w art. 17 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy o rachunkowości;
9. Opracowanie dokumentacji prowadzenia rachunkowości szkół i przedszkoli funkcjonujących w Gminie w formie jednostek budżetowych, zgodnie z wymogami określonymi w art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości oraz prowadzenie ewidencji księgowej na urządzeniach księgowych wyodrębnionych dla poszczególnych jednostek celem umożliwienia sporządzania sprawozdań jednostkowych wymaganych przepisami § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdawczości budżetowej oraz bilansów jednostkowych, o których mowa w § 14 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);
10. Zaprzestanie ujmowania w ewidencji księgowej środków wydatkowanych w ramach przyznanego Gminie kredytu w rachunku bieżącym po stronie WN konta 130 w korespondencji ze stroną MA konta 256 oraz spłat tego kredytu stanowiących wpływ środków na rachunek bankowy tj. po

stronie MA konta 130 i WN konta 256. Przestrzeganie w tym zakresie postanowień dotyczących kredytu w rachunku bieżącym określonych w zasadach ewidencji zdarzeń gospodarczych na koncie 133 w załączniku nr 1 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);

11. Przestrzeganie zasad ewidencjonowania zdarzeń na koncie 134 – „Kredyty bankowe” określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);
12. Dokonywanie zapisów księgowych dotyczących zaciągniętych kredytów w walutach obcych w sposób umożliwiający ustalenie kwoty operacji w walucie polskiej i obcej, zgodnie z art. 23 ust. 3 ustawy o rachunkowości, oraz wyceny tych kredytów - zgodnie z zasadami określonymi w § 7 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);
13. Prowadzenie ewidencji księgowej zgodnie z przepisami art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości w zakresie terminowego wprowadzania każdego zdarzenia gospodarczego do ksiąg rachunkowych;
14. Prowadzenie ksiąg rachunkowych zgodnie z art. 13 ust. 4 oraz ust. 5 ustawy o rachunkowości oraz dokonywanie zapisów w księgach rachunkowych w sposób umożliwiający jednoznaczną identyfikację dowodów stanowiących podstawę zapisu w księgach, w celu zachowania zasady sprawdzalności ksiąg rachunkowych, wymaganej przepisami art. 24 ust. 4 tej ustawy;
15. Dokonywanie wydatków budżetowych wyłącznie na podstawie dowodów księgowych zawierających wszystkie, wymienione w art. 21 ust. 1 ustawy o rachunkowości, a w szczególności na podstawie dowodów księgowych sprawdzonych pod względem merytorycznym oraz formalno – rachunkowym;
16. Sporządzanie zbiorczych dowodów księgowych zgodnie z wymogami określonymi w art. 20 ust. 3 pkt 1 ustawy o rachunkowości;
17. Ewidencjonowanie operacji gospodarczych dotyczących dokonywanych do kasy wpłat gotówki z tytułu dochodów budżetowych na koncie 101 – „Kasa” zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...) oraz dekretowanie dokumentów potwierdzających fakt ich przeprowadzenia, czego wymaga art. 21 ust. 1 pkt 6 ustawy o rachunkowości;
18. Egzekwowanie od kierowników wszystkich jednostek organizacyjnych Gminy obowiązku składania sprawozdań jednostkowych, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz.U. Nr 24, poz. 279 ze zm.) – w terminach określonych w § 14 tego rozporządzenia;
19. Rzetelne sporządzanie w Urzędzie wszystkich sprawozdań jednostkowych wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b powołanego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdawczości budżetowej;
20. Wykazywanie w bilansie Urzędu rzeczywistych kwot zobowiązań i należności wynikających z kont rozrachunkowych prowadzonych w jednostce oraz ujmowanie zdarzeń gospodarczych

- zgodnie z ich treścią ekonomiczną we właściwych pozycjach;
21. Podawanie do sprawozdań z wykonania podstawowych dochodów podatkowych gminy danych w zakresie udzielonych ulg, umorzeń, odroczeń i zwolnień zgodnie z zasadami określonymi w przepisach regulujących sporządzanie półrocznych sprawozdań z wykonania podstawowych dochodów podatkowych (załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdawczości budżetowej);
  22. Sporządzenie korekty sprawozdania Rb – PDP z wykonania podstawowych dochodów podatkowych gminy na 30 czerwca 2002 r. wraz ze wskazaniem danych, które uległy zmianie i wyjaśnieniem ich przyczyn w zakresie skutków finansowych ulg i zwolnień w podatkach oraz przesłanie korekty wraz z objaśnieniami do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – Zespół w Wałbrzychu w terminie do 31 grudnia 2003 r.;
  23. Dokonanie zwrotu niesłusznie otrzymanej kwoty subwencji wyrównawczej za 2002 r. wraz z należnymi odsetkami do budżetu państwa w myśl przepisów art. 42 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999 – 2003;
  24. Dokonywanie wypłat oraz wpłat gotówkowych odpowiednio na podstawie: źródłowych dowodów kasowych oraz ujednoliconych dla wpłat z wszelkich tytułów przychodowych dowodów kasowych, zgodnie z zasadami określonymi w obowiązującej w Urzędzie instrukcji kasowej. Przestrzeganie obowiązku wystawiania dokumentów zastępczych „KW” przez Skarbnika Gminy lub osobę przez niego upoważnioną, zgodnie z zapisami określonymi w części II rozdziału „Dowody kasowe” § 1 pkt 3 instrukcji kasowej;
  25. Ujmowanie wpłat i wypłat gotówkowych w księgach rachunkowych w dniu, w którym zostały dokonane, zgodnie z postanowieniami art. 24 ust. 5 pkt 3 ustawy o rachunkowości;
  26. Dokonywanie wypłat gotówki na podstawie dokumentów opisanych zgodnie z zapisami § 5 ust. 5 instrukcji obiegu dokumentów oraz sprawdzonych pod względem merytorycznym, czego wymaga § 7 ust. 1 pkt 1.3 tej instrukcji, oznaczonych numerem raportu kasowego, w którym zostały zaewidencjonowane, zgodnie z zapisami części II rozdziału „Dowody kasowe” § 1 pkt 14 instrukcji kasowej oraz prawidłowych w świetle art. 21 i 22 ust. 1 ustawy o rachunkowości;
  27. Dokonywanie wydatków w wysokościach i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań, zgodnie z wymogami określonymi w art. 28 ust. 3 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2003 r. nr 15, poz. 148 ze zm.);
  28. Zaprzestanie wykorzystywania środków pochodzących z dokonywanych w formie pieniężnej wpłat z tytułu zabezpieczeń należytego wykonania umów na realizację wydatków budżetowych oraz przechowywanie ich na wyodrębnionym rachunku bankowym celem dokonania ich zwrotu wraz odsetkami wynikającymi z umowy rachunku bankowego, na którym są przechowywane zgodnie z postanowieniami art. 75 ust. 6 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. nr 72, poz. 664 ze zm.);
  29. Wydanie zarządzenia przez Wójta Gminy dotyczącego utworzenia środka specjalnego dla

- funkcjonującego w Urzędzie Gminy funduszu stypendialnego zasilanego środkami pochodzącymi z darowizn od osób fizycznych i prawnych, zgodnie z wymogami określonymi w art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych;
30. Zawieranie czynności prawnych mogących powodować powstanie zobowiązań pieniężnych wyłącznie przy kontrasygnacie Skarbnika Gminy, czego wymagają przepisy art. 46 ust. 3 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 ze zm.);
  31. Prowadzenie gospodarki drukami ścisłego zarachowania zgodnie z uregulowaniami zawartymi w instrukcji druków ścisłego zarachowania oraz w sposób umożliwiający ich kontrolę i prawidłowe wykorzystanie. Założenie ewidencji druków ścisłego zarachowania dotyczącej arkuszy spisów z natury, zgodnie z wymogami określonymi w § 1 pkt 2 powołanej instrukcji;
  32. Wyłonienie banku prowadzącego obsługę budżetu w trybie ustawy o zamówieniach publicznych, zgodnie z wymogami określonymi w art. 134 ust. 1 ustawy o finansach publicznych;
  33. Bieżące analizowanie przez pracownika odpowiedzialnego za wymiar podatków lokalnych informacji o gruntach i nieruchomościach składanych przez osoby fizyczne oraz deklaracji podatkowych osób prawnych i innych jednostek nieposiadających osobowości prawnej pod kątem poprawności ich sporządzania i zgodności ze stanem faktycznym, a w przypadku stwierdzenia w nich błędów, oczywistych omyłek bądź wypełnienia niezgodnie z wymaganiami – wszczynanie czynności wyjaśniających zgodnie z art. 274 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 ze zm.). Ponadto porównywanie, w ramach czynności sprawdzających, powierzchni gruntów wykazanych przez podatników z powierzchnią zawartą w ewidencji gruntów, zgodnie z dyspozycją przepisów art. 21 ustawy z 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086 ze zm.);
  34. Zakończenie postępowania podatkowego wobec podmiotów, u których w trakcie kontroli stwierdzono rozbieżności w podstawie opodatkowania pomiędzy kolejno składanymi deklaracjami oraz w podstawie opodatkowania gruntów pomiędzy tymi, które zostały wykazane w deklaracjach podatkowych a tymi, które widnieją w ewidencji gruntów i budynków;
  35. Dokonywanie we wszystkich przypadkach zarachowania wpłat na poczet kwoty zaległości podatkowych oraz kwoty odsetek za zwłokę, gdy zapłacona kwota nie wystarcza na pokrycie zaległości wraz z należnymi od niej na dzień wpłaty odsetkami – w sposób określony w art. 55 § 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. nr 137, poz. 926 ze zm.);
  36. Wszczynanie na bieżąco i systematycznie postępowania egzekucyjnego wobec podatników zalegających z wpłatami rat podatkowych, zgodnie z przepisami określonymi w § 2, § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 137, poz. 1541);
  37. Wyegzekwowanie od osób fizycznych informacji, o których mowa w art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. nr 9, poz. 84 ze zm.) oraz w art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst

- jednolity: Dz.U. z 1993 r. nr 94, poz. 431 ze zm.) uwzględniających wszystkie dane niezbędne do prawidłowego naliczania tych podatków;
38. Skorygowanie przypisu podatku leśnego wszystkim podatnikom o kwotę podatku naliczoną od posiadanych przez nich gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów jako grunty zadrzewione i zakrzewione;
  39. Wyznaczanie terminu płatności podatku od nieruchomości oraz podatku rolnego od osób fizycznych zgodnie z wymogami określonymi odpowiednio w art. 6 ust. 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 6a ust. 6 ustawy o podatku rolnym. W sytuacji powstania obowiązku podatkowego w ciągu roku wyznaczanie terminu płatności podatku zgodnie z postanowieniami art. 47 ust. 2 Ordynacji podatkowej oraz naliczanie go w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku podatkowego;
  40. Zaliczanie nadpłat na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych wyłącznie na zasadach określonych w art. 76 § 1 Ordynacji podatkowej;
  41. Wydawanie decyzji podatkowych zawierających wszystkie elementy wymienione w art. 210 § 1 Ordynacji podatkowej;
  42. Przestrzeganie przepisów art. 187 Ordynacji podatkowej przy wydawaniu decyzji umarzających lub rozkładających podatek na raty
  43. Doręczanie stronom zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych zgodnie z art. 46 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 ze zm.), tj. poprzez potwierdzenie doręczenia własnoręcznym podpisem ze wskazaniem daty doręczenia;
  44. Wydawanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na podstawie wniosków zawierających wszystkie informacje wymagane na podstawie art. 18 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. nr 147, poz. 1231 ze zm.).
  45. Wydawanie decyzji w sprawie wygaśnięcia zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na podstawie art. 162 § 1 pkt. 1 i § 3 Kodeksu Postępowania Administracyjnego, w sytuacji określonej w art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
  46. Sporządzanie wniosków o przyznanie subwencji rekompensującej utracone dochody z tytułu ustawowych ulg i zwolnień, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z 25 czerwca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania i trybu przekazywania gminom kwoty rekompensującej dochody utracone z tytułu ustawowych ulg i zwolnień (Dz.U. nr 113, poz. 1073);
  47. Przestrzeganie postanowień zarządzenia nr 11/99 Wójta Gminy z 29 listopada 1999 r. w sprawie używania przez pracowników Urzędu Gminy telefonów komórkowych w szczególności w zakresie uregulowań dotyczących wysokości miesięcznego limitu pokrywanego ze środków publicznych;

48. Weryfikowanie pod względem merytorycznym poleceń wyjazdów służbowych. Rozliczanie i wypłacanie delegowanym pracownikom kosztów podróży służbowych zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz.U. nr 236, poz. 1990). Rozważenie sposobu potwierdzania przez pracowników ponoszonych w trakcie podróży służbowej kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej celem wypełnienia dyspozycji § 6 ust. 2 powołanego rozporządzenia;
49. Przekazywanie środków na rachunek Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w wysokościach wynikających z art. 5 ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity Dz.U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 ze zm.) w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz.U. nr 43, poz. 168 ze zm.);
50. Wypłacanie diet radnym na zasadach i w wysokościach określonych w uchwale Rady Gminy nr 10/IV/2002 z 27 listopada 2002 r. w sprawie wysokości diet radnych;
51. Udzielanie dotacji podmiotom niezaliczonym do sektora finansów publicznych zgodnie z przepisami ustawy z 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873) oraz art. 118 ustawy o finansach publicznych;
52. Udzielanie zamówień publicznych na roboty budowlane wyłącznie w trybach i formach określonych w ustawie o zamówieniach publicznych. Ponadto zawieranie umów w sprawach zamówień publicznych w formie pisemnej zgodnie z postanowieniami art. 74 powołanej ustawy;
53. Określanie wartości zamówienia publicznego w trakcie przeprowadzanego postępowania o jego udzielenie z należytą starannością, zgodnie z wymogami określonymi w art. 2 ust. 1 pkt. 9 ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664 ze zm.). Ponadto, w przypadku robót budowlanych, sporządzanie kosztorysu inwestorskiego w myśl przepisów art. 35 ust. 2a powołanej ustawy;
54. Zorganizowanie obiegu dokumentów pomiędzy referatami, aby było możliwe zwracanie zabezpieczenia należytego wykonania umowy w terminie wynikającym z umowy zawartej z wykonawcą;
55. Ustalanie ceny zbywanych nieruchomości na podstawie wartości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego oraz na podstawie aktualnych operatów szacunkowych, odzwierciedlających wartość rynkową sprzedawanych nieruchomości zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. nr 46, poz. 543 ze zm.) oraz art. 150 ust. 1 i art. 151 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy;
56. Dokonywanie transakcji zamiany nieruchomości stanowiących własność gminy lub będących w jej użytkowaniu wieczystym na zasadach ustalonych w art. 15 ustawy o gospodarce

- nieruchomościami. Nieruchomości będące przedmiotem zamiany powinny być wycenione przez rzeczoznawcę majątkowego, celem dokonania prawidłowych rozliczeń finansowych;
57. Podawanie do publicznej wiadomości wykazów nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży w terminie określonym w art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Ponadto ogłaszanie w prasie lokalnej informacji o wywieszeniu tego wykazu w siedzibie właściwego urzędu w myśl wyżej powołanych przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami;
  58. Zawieranie transakcji sprzedaży nieruchomości wyłącznie po upływie terminu określonego w art. 35 ust. 2 pkt 12 w związku z art. 34 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy o gospodarce nieruchomościami tj. po upływie terminu do złożenia wniosku przez osoby, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości;
  59. Zamieszczanie w wykazach nieruchomości i ogłoszeniach o przetargach wszystkich informacji wymaganych odpowiednio przepisami art. 32 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, § 12 i § 16 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy;
  60. Dokumentowanie (np. w formie adnotacji, notatki służbowej) dla celów dowodowych ustawowych czynności związanych ze zbywaniem nieruchomości, a dotyczących podawania do publicznej wiadomości ogłoszeń o przetargach w terminie określonym w § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów (...), do czego zobowiązują przepisy art. 6 ust. 1 ustawy z 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. nr 38, poz. 173 ze zm.);
  61. Dopuszczanie do udziału w przetargach na sprzedaż (oddawanie w użytkowanie wieczyste) nieruchomości wyłącznie tych osób, które wpłacą wadium w terminie wyznaczonym w ogłoszeniu o przetargu, stosownie do przepisów § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów (...);
  62. Przenoszenie nieodpłatnie na własność garaży, odpowiednio na zasadach określonych w art. 211 ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz art. 231 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz.U. nr 16, poz. 93 ze zm.);
  63. Sprzedawanie nieruchomości w trybie bezprzetargowym jedynie w przypadkach enumeratywnie wymienionych w art. 37 ustawy o gospodarce nieruchomościami;
  64. Wszczynianie na bieżąco czynności w celu egzekwowania należności z tytułu dochodów cywilnoprawnych (m.in. opłaty za wieczyste użytkowanie nieruchomości, wpłaty z tytułu sprzedaży nieruchomości);
  65. Przeprowadzanie inwentaryzacji wszystkich wymienionych w art. 26 ust. 1 ustawy o rachunkowości składników aktywów i pasywów występujących w jednostce, w terminach określonych w art. 26 ust. 3 tej ustawy i zgodnie z zasadami określonymi w instrukcji w sprawie zasad ewidencji, rozliczania i inwentaryzacji wyposażenia trwałego oraz drobnego wyposażenia stanowiącego uprzednio przedmioty nietrwale;

66. Nadanie numerów inwentarzowych środkom trwałym będącym na wyposażeniu Urzędu celem umożliwienia zgodnego z przepisami instrukcji w sprawie zasad ewidencji, rozliczania i inwentaryzacji wyposażenia trwałego (...) przeprowadzania inwentaryzacji oraz gospodarowania składnikami mienia stanowiącymi wyposażenie Urzędu;
67. Zaprorowadzenie ewidencji analitycznej gruntów z wyodrębnieniem poszczególnych działek, zgodnie z zasadami prowadzenia ewidencji na koncie 011 określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...) oraz klasyfikacją środków trwałych, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie klasyfikacji środków trwałych (Dz.U. Nr 112, poz. 1317);
68. Przestrzeganie przepisów § 1 aneksu nr 2 do zarządzenia Wójta Gminy Kłodzko z dnia 27 kwietnia 1995 r. w sprawie zasad ewidencji, rozliczenia i inwentaryzacji wyposażenia trwałego oraz drobnego wyposażenia stanowiącego uprzednio przedmioty nietrwałe w zakresie dokonywania odpisów umorzeniowych od wartości niematerialnych i prawnych oraz pozostałych środków trwałych;
69. Prowadzenie ewidencji zdarzeń gospodarczych na koncie 071 – „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych” zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...);
70. Dokonywanie odpisów umorzeniowych od środków trwałych przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych zgodnych z ujętymi w wykazie stanowiącym załącznik do ustawy z 9 czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. nr 60, poz. 7000, ze zm.);
71. Ewidencjonowanie operacji dotyczących akcji i udziałów na koncie 030 - „Długoterminowe aktywa finansowe” według ich ceny nabycia lub zakupu zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o rachunkowości na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...). Dokonywanie wyceny długoterminowych aktywów finansowych według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty ich wartości lub według wartości godziwej, zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 3 ustawy o rachunkowości oraz ujmowanie operacji związanych z aktualizacją ww. aktywów finansowych na koncie 073 - „Odpisy aktualizujące długoterminowe aktywa finansowe” w korespondencji z kontem 750 „Przychody i koszty finansowe”;
72. Egzekwowanie od podległych jednostek organizacyjnych obowiązku wynikającego z art. 125 ust. 2 ustawy o finansach publicznych oraz § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych, zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych oraz szczegółowych zasad i terminów rocznych rozliczeń i wpłat do budżetu przez zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych (Dz.U. Nr 122, poz. 1333) w zakresie sporządzania przez nie projektów planów finansowych. Zobowiązanie kierowników podległych jednostek organizacyjnych Gminy do przestrzegania postanowień art. 126 ust. 2 ustawy o finansach

publicznych.

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 powołanej wyżej ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżenia do Kolegium Izby. Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan

Kazimierz Sołotwiński

Przewodniczący Rady Gminy

w Kłodzku